

SOLUTIONS

ŠAJĀ NUMURĀ

REDAKTORA SLEJA
SKOLAS SASNIEGUMI
GRĀMATAS UN KRITIKA
ANGĻU VALODAS EKSĀMENS
MISTERS X
INTERVIJA AR GUSTAVU EINI
INTERVIJA AR ELIZABETI LENDELI
INTERVIJA AR MARKU TEO DŪČI

REDAKTORA SLEJA

Šis mēnesis mūsu skolā ir pagājis ļoti aktīvi, sākot ar grāmatu lasīšanu, turpinot ar Valentīndienas svētku svinēšanu un beidzot ar skolēnu un skolotāju sasniegumiem.

Februāris tomēr ir mīlestības pildīts mēnesis, kur bargā ziema sāk kust, un pavasaris pamazām pārņemt ikkatru. Šoreiz 6.a klasē Valentīndienā džentelmeņi dāmām dāvāja ziedus un šokolādes, gluži kā filmās. Arī šogad skolā bija "Amora pasts", kur lielākoties bija vēstules, taču arī skolēni izdomāja veikt skolas saderīgākā pāra konkursu, kur pirmās vietas pāris bija saņēmis 114 balsis, tomēr šis pāris, lai paliek kā mūsu noslēpums.

Šis mēnesis ir arī nācis ar saviem pārbaudījumiem katram no mums, tāpēc svarīgi ir nepadoties un novērtēt visu, kas mums ir dots. Lai arī šis numurs jums radītu pozitīvas emocijas! Tiecamies nākammēnes!

JANA MATULE

SKOLAS SASNIEGUMI

Latviešu valodas aģentūra jau piecpadsmit gadus Eiropas Valodu dienā izsludina ikgadējo radošo darbu konkursu skolēniem.

2021. gada konkursa tēma bija "Mans grāmatplaukta stāsts". Kopumā tika saņemti 1090 darbi – esejas, dzejoli, domraksti un zīmējumi gan no Latvijas, gan latviešu skolām ārzemēs. Skolēnu labākie darbi tiek izdoti grāmatās. Šī ir jau piecpadsmitā grāmata skolēnu radošo darbu sērijā, un šajā grāmatā publicēti 417 skolēnu darbi.

Paldies 9.a klases jaunietim Gabrielam Matīsam Cibulskim par lielisko stāstu!

Paldies skolotājai Inesei Upītei par iedvesmu, atbalstu un sirsnību!

Priekules vidusskolas skolotājas Z. Strelēviča un A. Ešenvalde ir ieguldījušas milzīgu darbu, lai tiktu akreditēta ERASMUS+ programma. Akreditācija piešķirta uz 5 gadiem.

Programmas mērķis-paaugstināt skolotāju svešvalodu, IT lietpratību, lai, izmantojot inovatīvas metodes, paaugstinātu profesionālo kvalifikāciju, kas sekmētu skolēnu vēlmi iesaistīties radošu procesu norisē.

Ko tas dod skolas attīstībai? Viens no galvenajiem Priekules vidusskolas uzdevumiem ir turpināt darbu ERASMUS+, EP vēstnieku skolā u.c. projektu programmās.

Mūsu skola ļoti veiksmīgi startē gan skolēnu apmaiņas, gan skolotāju mobilitāšu projektos. Ja atskatāmies uz gūto pieredzi, tad varam secināt, ka ir apmeklētas ļoti daudzas Eiropas valstis, apgūtas

interesantas interaktīvas mācīšanas un mācīšanas metodes, apzināta citu valstu kultūra, iepazīta daba, iegūti partneri jauniem Erasmus+ projektiem. Projekta dalībnieki kā vienu no ieteikumiem turpināt mācības Priekules vidusskolā min iespēju darboties Erasmus+ projektos. Arī skolas akreditācijā šī joma tika novērtēta ka izcila. Jautātas, kā ir izdevies tikt pie ERASMUS+ programmas akreditācijas, jo ne visas programmas tiek akreditētas stingro noteikumu un vērtēšanas kritēriju dēļ, abas skolotājas stāsta, ka slodze bijusi pamatīga. Viņas atradās skolotāju mobilitātes strukturētajos kursos Islandē, kad no rīta līdz vēlam vakaram piedalījās nodarbībās, skolu vizītēs, bet nakts stundās intensīvi strādāja pie akreditācijas dokumentu aizpildīšanas, lai nenokavētu iesniegšanas termiņu. Ir neizsakāms gandarījums par paveikto.

Pirmajā gadā uz mobilitātēm dosies 5 skolotāji, tai skaitā skolas direktore, vietniece, MK vadītāji. Vēlēsim veiksmi un mērķu piepildījumu.

GRĀMATAS UN KRITIKA

Lasīt grāmatas, tas ir interesanti. Jebkurš cilvēks var atrast kādu grāmatu, kas varētu būt ieintriģējoša un palīdzēt uzsākt lasīt vairāk un vairāk, tieši tāpēc šī gada 25. janvārī 12.klasei angļu valodā 11. klasei prezentēja pēc pašu izvēles izlasītās grāmatas.

Tika prezentētas grāmatas dažādos žanros, piemēram, Meta Heiga mūsdienu daiļliteratūras grāmata "Pusnaks bibliotēka",

zinātniskā fantastika – Ernsta Kleina "Spēle sākas", Marka Z. Daņiļevska šausmu novele "Lapu māja", poētiska daiļliteratūra, kā Oušena Vonga "Uz zemes īsu brīdi brīnišķi" un Franca Kafkas klasika "Metamorfoze". 11.klase Joti uzmanīgi klausījās, novērtēja un izteica konstruktīvu kritiku.

12.klases skolniece leva par šo pieredzi saka: "Šī bija lieliska iespēja pastāstīt citiem, kuri nav mani klasesbiedri, par vienu no manām mīļākajām grāmatām. Iegūt konstruktīvu kritiku no citas klasses skolniekiem palīdzēja man pilnveidot savas prezentācijas stāstīšanas spējas." Gustavs saka: "Manis iegūtais no 11. klasses vērtējuma bija tas, ka uzzināju, pie kā man ir jāpiestrādā." Janai šī pieredze iemācīja, kā pienemt kritiku. Baiba raksta: "Šī pieredze man palīdzēja saprast, pie kā man ir jāpiestrādā prezentējot, un, dzirdot kritiku no cilvēkiem, kuri nav pieraduši pie mana prezentēšanas stila, Jaus man prezentēt arvien labāk un labāk nākotnē." Lasīt grāmatas ir Joti svarīgi, jo tas palīdz atmiņai, iztēlei un valodas izmantošanas spējām, tāpēc ceram, ka varējām radīt kaut nelielu interesi grāmatām un lasīšanai.

BAIBA BIRZNIECE

ANGĻU VALODAS EKSĀMENS

Eksāmenu laiks tuvojas straujiem soļiem, tāpēc es veicu aptauju ar 12. klasi, kuriem jau martā būs eksāmens angļu valodā. Kopumā uzdevu sešus jautājumus, lai uzzinātu viņu pašu domas par šo satraucošo laiku.

1) Esi gatavs/a eksāmenam? Vai ir uztraukums (vai kādas citas emocijas)?

Visi atbildēja vienisprātis – ir gatavi, un, protams, kur nu bez uztraukuma. Jana vēl piebilda: „Ar katru mācību stundu patiesi tagad ir šīs satraukuma sajūtas, jo šis vidusskolas absolvēšanas posms ir tūlīt jau klāt.”

2) Kas baida vai uztrauc vairāk – rakstīšanas daļa vai runāšanas daļa (vai kaut cits)?

Uz šo jautājumu es ieguvu dažādas atbildes. Gustavu, Ievu un Baibu uztrauc runāšanas daļa. Marku – rakstīšanas daļa. Janu – lasīšanas daļa. Ieva pamatoja šādi: „Vienīgais, kas mani uztrauc runāšanas daļā, ir tas, ka es varētu izvilkti biljeti, par kuras tēmu man nebūtu interese runāt.”

Varu piekrist Ievai, un domāju, ka arī tu, lasītāj, vari piekrist, jo kas var būt briesmīgāks par tēmu, par kuru nav interese.

3) Kā tu gatavojies angļu valodas eksāmenam? Visi korespondenti atbildēja vienādi – angļu valodas stundās viņi izmanto iepriekšējo gadu eksāmenus. Ārpus skolas daži no viņiem skatās un klausās informatīvus materiālus, pielieto angļu valodu ikdienas dzīvē.

4) Kā tu domā, attālinātās mācības ietekmēs

tavus rezultātus angļu valodas eksāmenā?

Pamato!

Arī šinī jautājumā visi bija vienisprātis – nē, neietekmēja. Viņi spēja mācīties gan klātienē, gan attālināti. Un šajā gadā, kurš ir vissvarīgākais, attālinātās mācības viņiem daudz nenotika.

5) Vai tev ir kāds īpašs paņēmiens, kas tevi motivē un palīdz gatavoties angļu valodas eksāmenam?

Uz šo jautājumu es ieguvu radošas atbildes.

Ieva: „Vislabākais, ko skolēns var izdarīt, ir autocorrect funkcijas izslēgšana telefonā, jo pierāšana pie automātiskas kļūdu izlabošanas slikti ietekmē gramatikas izpratni.”

Jana: „Mans lielākais motivators ir ar saviem labākajiem rezultātiem absolvēt vidusskolu.”

Marks: „Jo labāk nokārtošu angļu valodas eksāmenu, jo vairāk studiju iespēju man būs, jo vairāk studiju iespēju man būs, jo labāk atalgotu darbu varēšu izvēlēties nākotnē, jo labāk atalgotu darbu varēšu izvēlēties, jo labāk dzīvošu. Tas arī viss.”

Baiba: „Īsti nav. Cenšos par eksāmena neuztraukties pirms laika.”

Gustavs: „Kad es mācos mājās, mani motivē tējas krūze, jo tā palīdz savākt visas domas.”

6) Kā tev liekas, kādus rezultātus tu iegūsi angļu valodas eksāmenā?

Gustavs: „Es domāju, ka būs labi. Nebūs tik slikti, kā domāju iepriekš. Protams, ceru jau uz to labāko – C1 līmeni.”

Jana: „Es teikšu, ka labāk pirms laika neveikšu šādu pienēmumu, bet atbildi noteikti varēšu sniegt pēc eksāmena.”

Ieva: „Mans vislielākais sapnis būtu iegūt C1 līmeni (virs 95%), jo tas tiek augstu novērtēts augstākos darbos.”

Marks: „Vismaz 85%. Paredzu, ka pieļaušu pareizrakstības kļūdas rakstīšanas daļā.”

Baiba: „Ceru, ka pašus labākos.”

Paldies 12.klasei par atvēlēto laiku šai aptaujai. Novēlēsim veiksmi un sasniegt savus mērķus eksāmenā!

ENIJA PALUBINSKA

MISTERS X

Mūsu skolā ir novērojama viena problēma – masku nevilkšana skolas telpās. Starpbrīžos var pat novērot, kā jaunieši staigā ar maskām, vai nu tās ir zem deguna, zem zoda vai nav vispār. Protams, skolotāji aizrāda tiem, kas tās nevelk, bet tas ir tikai īslaicīgs aizrādījums. Pēc tam šie jaunieši tik un tā maskas nenēsā.

Protams, no malas skatoties, tas izskatās riebīgi, cilvēki nevelk maskas laikā, kad tas ir patiesi nepieciešams, kad cilvēki saslimst katru dienu, nu jau šis skaits dienā ir mērāms tūkstošos, ne jau simtos, kā tas bija iepriekš. Tu jau arī vari saslimt, to nezināt un aplipināt citus skolēnus, savu ģimeni un plašāku populācijas loku. Manuprāt, masku nēsāšana arī parāda, cik izglītots cilvēks tu esi – ja tu esi izglītots, tu vilksi masku un ja tu neesi izglītots, masku nenēsāsi.

Maskas pasargā tevi un tev apkārt esošos cilvēkus no saslimšanas, kas var būt vai nu ļoti viegla, ka pilnīgi neko nejūti, vai arī jau pavisam smagos gadījumos, saslimšana tevi var pat novest līdz hospitalizēšanai.

MISTERS X

INTERVIJA AR GUSTAVU EINI

Gustav, ir pienākusi tava kārtā intervijai. Teikšu tā-ieguldīju darbu jautājumos, ceru, ka izdosies interesanta saruna.

Ja tev pēkšni parādītos Džins ar brīnišķīgo lampu, kādas 3 vēlmes tu viņam lūgtu?

Noteikti pirmā būtu labi rezultāti gaidāmajos eksāmenos, otrā būtu tikt budžeta grupā universitāte un trešā būtu labs darbs, kurā var labi nopelnīt.

Kādi cilvēki tev šķiet pievilcīgi?

Manuprāt, cilvēki kuri ir gudri, ar labu humora izjūtu un arī ir saimnieciski.

Kādas rakstura iezīmes tev patīk citos cilvēkos, kas viņiem piemīt, bet ne tev?

Lai cik smiekliņi tas arī būtu, tā ir humora izjūta un spēja jokoties ar citiem.

Ja tu uzvarētu loterijā, un tā būtu ļoti liela naudas summa, kā tu to tērētu? Pamato.

Daļu no naudas summas, protams, iedotu ģimenei, jo mani vecāki man ir devuši diezgan daudz. Vēl daļu no naudas ziedotu labdarības organizācijām, jo katrs var mainīt pasaulli. Pārējo vai nu ieguldītu kādā uzņēmumā vai arī vienkārši ērti, bet taupīgi dzīvotu, jo visi cilvēki, manuprāt, grib dzīvot bez raizēm par rēķiniem.

Ja tu varētu zināt viena jautājuma absolūto un pilnīgo patiesību, kādu jautājumu tu uzdotu?

Kas patiesībā bija pirms Lielā sprādziena, kad radās visums?

Gustav, kāda ir trakākā lieta, ko tu esi darījis?

Tas vairāk bija nejauši, bet trakākais ko es esmu darījis bija, kad es uz lidlauka mācījos braukt un slidinājos jeb "driftoju" ar mašīnu.

Kāds ir tavs lielākais sasniegums līdz šim?

Manuprāt, mans lielākas sasniegums ir bijis tikt uz valsts olimpiādi ģeogrāfijā.

Kāda ir pēdējā grāmata, ko es ielasījis? Vai grāmatas mūsdienās ir jālasa?

Pēdējā grāmata ko es esmu ielasījis ir Ernesta Klaina grāmata "Spēle sākas", bet pašlaik es lasu jau citu grāmatu. Mūsdienās ir jālasa grāmatas, jo tas jau tev tikai palīdzēs nākotnē, grāmatas papildinās tavu zināšanu krājumu un valodas krājumu.

Piedod par atgādinājumu-tuvojas angļu valodas eksāmens. Padalies ar sajūtām, varbūt vari prognozēt savu/klasesbiedru rezultātu?

Esmu uztraucies, ļoti uztraucies, jo jūtu, ka man būs sliktākais rezultāts klasē. Manuprāt, labākie rezultāti būs levai un Baibai, tad sekos Jana un Marks, es pašās beigās.

Saki, lūdzu, kā Priekules vidusskolas skolotāji tevi atcerēsies?

Mani, manuprāt, atcerēsies kā zinātkāru skolēnu, kuram patīk darboties dažādos pulciņos. Protams, tā tikai domāju es, tāpēc katrs skolotājs atcerēsies mani savādāk.

Un ko tu paņemsi līdz lielajā dzīve no savas skolas?

No skolas es līdz paņemšu visas zināšanas, kuras man būs uzkrājušās 12 gadu garumā, paņemšu visas jaukās atmiņas no dažādiem pasākumiem un smiekliņiem atgadījumiem skolā un draugus, kurus es esmu ieguvis.

INTERVĒJA ZAIGA STRELĒVIĀ

INTERVIJA AR ELIZABETI LENDELI

Elizabete Lendele – 2020./2021. mācību gada absolvente, bijusi skolas avīzes "SOLUTIONS" korespondente un Debašu Līderu skolas dalībniece. Viņa pašlaik mācās māszinības Rīgas Stradiņa universitātē.

1. Kā tu nolēmi studēt māszinības? Vai ir kāda lieta, kuru būtu jāzin tiem, kas nākotnē vēlētos to studēt?

Domāju kā jau katrs, kurš ir mācījies 12-tajā klasē, ir izjutis lielu uztraukumu un neziņu, kur tālāk mācīties, es nebiju izņēmums. Tā bija patiešām grūta izvēle, jo vairāk par jauno dzīves posmu, man bija bail izvēlēties studēt to, kas man nepatiks. Es iepriekš jau vidusskolā biju piedalījusies lekcijās saistībā ar medicīnu, tāpēc nolēmu turpināt apgūt zināšanas tieši šajā jomā, jo tas vienmēr būs aktuāli. Šobrīd varu teikt, ka mani ļoti apmierina studijas, esmu jau iegājusi studiju ritmā, tāpēc jau paliek vieglāk mācīties. Tiem, kuri vēlētos studēt māszinības, noteikti ir jābūt motivētiem un gataviem pamatīgi mācīties bioloģiju, bet tas nesagādās grūtības, ja jums patīk medicīna. :)

2. Kāda ir vislielākā atšķirība starp vidusskolu un augstskolu tavā ikdienā?

Mācīties augstskolā ir noteikti pavisam citādāk nekā vidusskolā. Skolā bija stundas un tika doti mājasdarbi gandrīz katru reizi, taču universitātē man ir jāmācās pašai no dotajiem materiāliem un tikai pēc kāda laika mums notiek nodarbības, kurās mēs apgūto vielu pielietojam praktiski, līdz ar to ir labi jāmāk plānot savu laiku.

3. Kā tu plāno savu laiku?

Laika plānošana manā ikdienā ir viena no nozīmīgākajām sastāvdalām, bez tās es nespēju būt produktīva. Es vienmēr nedēļas sākumā sastādu savu grafiku uz visu nedēļu, lai laicīgi paspētu noklausīties video lekcijas, gatavoties kolokvijiem un, protams, veltīt laiku atpūtai.

4. Kas tev pietrūkst no Priekules vidusskolas?

Man patiešām ļoti pietrūkst tas mājigums, kas piemīt Priekules vidusskolā, ko veidoja mūsu foršie skolotāji un skolēni. Kad iestājos universitātē, es sāku novērtēt vidusskolas laiku

vēl vairāk, jo visi pasniedzēji man ir sveši un nav tik pretimnākoši kā mūsu vidusskolā.

5. Vidusskolas laikā tu biji viena no debašu kluba līderēm. Ko tu ieguvi debatējot, kas tev palīdz vēl joprojām?

Debatējot es ieguvu ļoti daudz pozitīvu iemaņu, kuras es izmantoju ikdienā. Galvenokārt, es spēju labāk izteikties un paust savu viedokli, nebaidoties no kritikas tik daudz, cik tas bija iepriekš. Kā arī es bieži pielietoju debašu zināšanas rakstot darbus un vēstules saviem pasniedzējiem. Man ir liels prieks, ka man tika dota iespēja pilnveidoties tieši šajā jomā, par ko ir jāsaka paldies skolotajai Zaigai Strelēvičai!

6. Kāda ir tava visspilgtākā atmiņa no Priekules vidusskolas?

Man ir tiešām daudz mīlu atmiņu no skolas. Visvairāk tās ir saistītas ar projektiem, kuros piedalījos, kā ERASMUS+ un EPVS. Nekad nebūtu domājusi, ka pa īsu laika posmu aizceļotu uz tik daudz valstīm, pie tam vēl kopā ar saviem mīļākajiem draugiem! Nevaru nepieminēt arī vidusskolas dejas, tajās vienmēr bija tik jautri un pilnas ar pozitīvu noskanu, ko pildīja foršākais deju kolektīvs!

7. Kādi ir tavi hobiji?

Patiessībā mani hobiji mainās ļoti bieži, kādu laiku atpakaļ tā bija šūšana, zīmēšana, taču tagad, mācoties universitātē, sev atvēlētais laiks ir ļoti īss, tāpēc ik pa reizei palasu grāmatu vai arī daru ko lietderīgāku – gatavoju ēdienu, ko man arī ļoti patīk darīt.

8. Ko tu varētu ieteikt tiem, kuriem universitātes gaitas vēl ir priekšā?

Neuztraucieties, ja tagad vēl neziniet, kur turpināt mācīties, jūs noteikti nonāksiet līdz risinājumam agrāk vai vēlāk. Atcerieties, ka studiju izvēle nav dzīves mērķa noteikšana, jūs katrā brīdī varat visu mainīt. Tā veidojas pieredze, no kuras jūs saprotat, kas jums iet pie sirds, kas nē. Šobrīd mēģiniet izbaudīt laiku, kas jums ir palicis vidusskolā, ar saviem klassesbiedriem un veidojet patīkamas atminas, lai būtu, ko atcerēties!

Pabeidz teikumus!

Šobrīd es vēlos...

Šobrīd es vēlos pagatavot kaut ko ļoti garšīgu.

Mani draugi ir...

Mani draugi ir vislabākie! Vienmēr dod labākos ieteikumus un liek smaidīt pat grūtajos brīžos. Neko nevēlētos mainīt savos draugos, bez viņiem justos kā bez rokām! :)

Mana mīļākā lieta uz zemes ir...

Mana mīļākā lieta uz zemes ir svaigais gaiss pavasara siltajos rītos.

Mana mīļākā dziesma ir...

Mana mīļākā dziesma ir... Nevarētu nosaukt mīļāko, taču patīk klausīties R&B.

Mans viens padoms dzīvē ir...

Mans viens padoms dzīvē ir nebaudīties riskēt un iet ārā no savas komforta zonas.

Liels paldies Elizabetei par atbildēm, veiksmi mācībās!

INTERVĒJA IEVA BĒRZIŅA

INTERVIJA AR MARKU TEO DŪČI

Mark, vai tu vari noticēt, ka es ļoti gatavojos intervijai ar tevi? Tik svarīgi man likās atrastatbilstošus jautājumus. Parasti, iedomājoties kādu cilvēku, rodas emocijas. Un šobrīd esmu ļoti priecīga, ka varu tevi kā fantastisku cilvēku, lielisku topošo absolventu intervēt.

Teikšu godīgi-jautājumi nebūs viegli, bet ceru, ka saruna būs aizraujoša. Ir tik daudz patīkamu atmiņu, kas saistās ar tevi mums, skolotājiem. Tava muzicēšana koncertos, vienmēr patiesais-

piedodiet, ja ir nokavēts, un, ak, vai-tavas pamatskolas gaitas-apdomīgais lēnīgums, somas aizmiršana "restorānā"...

Kā tev liekas, ko vēl mēs par tevi noteikti atcerēsimies?

Domāju, ka cilvēki atcerēsies manu humora izjūtu, jo nereti esmu dzirdējis, ka tā man ir laba. Tā man palīdz aplēpt sliktās īpašības, piemēram, manu paražu kavēt.

Mark, ko šajā dzīvē tu dari savādāk nekā pārējie?

Es daudz fantazēju. Man patīk izdomāt scenārijus galvā. Daudzas lietas, par kurām sapņoju, piemēram, uzņēmuma izveide, nemaz nav tik ambiciozi sapņi. Daudzi cilvēki man saka, ka es pārāk daudz sapņoju un pārāk maz daru. Man vienkārši nav pietiekami daudz resursu un drosmes, lai realizētu visus sapņus bet es uzskatu, ka nekad nevajag beigt sapnot. Nekad nebeidziet sapnot un nekad nebeidziet piepildīt savus sapņus.

Vai ir kaut kas tāds, ko tu varēji izdarīt, mācoties vidusskolā, bet tā arī neizdarīji?

Ir, bet es cenšos dzīvot bez nožēlojumiem. Ir daudzas lietas, kuras es varēju izdarīt, piemēram, piedalīties vairākos pulciņos, kuri mūsu skolā ir bijušie daudzveidīgi. Daudzi pulciņi izjuka, piemēram, brīvās cīņas pulciņš, jo nebija pietiekami daudz daļībnieku.

Ja tu varētu klūt par draugu pats sev, vai tu gribētu tādu draugu? Pamato.

Es domāju, ka sākumā nē, bet vēlāk, iepazīstot sevi, es ar sevi sadraudzētos. Man bieži ir pagrūti ar jauniem cilvēkiem, un es nevaru atslābināties, bet, iepazīstoties tuvāk ar cilvēkiem, es atslābstu un palieku daudz jautrāks. Ja runāt par īpašībām, tad es zinu, ka brīžiem varu būt neciešams, bet kopumā esmu jautrs un, manuprāt, tas ir pats svarīgākais.

Par ko tu esi pateicīgs dzīvei visvairāk?

Visvairāk esmu pateicīgs ka es piedzimu vesels. Mana mamma ir ārsts un tāpēc es zinu, cik grūti ir tiem cilvēkiem, kuri ir piedzimuši vai dzīves laikā kļuvuši atšķirīgi no pārējiem un cik daudz dažādu slimību tomēr ir. Par katu sīkumu jau ir jāpriečājas. Manuprāt, dzīve savā visumā ir dāvana, par kuru es esmu pateicīgs.

Vai var iegūt patiesību bez cīņas?

Nekad. Patiesība jau nozīmē cīņu. Visas labās lietas dzīvē nāk caur cīņu, un patiesība ir viena no tām. I. Ziedonis ir teicis: "Ir daudz patiesības, bet ir grūti saprast, kura ir īstā, ja nav pašam savējās." Vai kaut kā tā. Domāju, ka piekrītu šim apgalvojumam, un ir muļķīgi censties vienmēr būt ar objektīvu viedokli. Tieši otrādi, jābūt vairāk subjektīviem jo mūsu būtība ir jūtas un mīlestība.

Kas ir tavas visskaistākās bērnības atmiņas? Kas viņas par tādām padara?

Man visskaistākās bērnības atmiņas ir saistītas ar draugiem. Kad biju mazāks, tad bez problēmām varēju sadraudzēties ar jebkuru cilvēku. Tagad visi pieaugaši un tik nopietni, ka bail. Visi tādi pieaugaši un nopietni, ka aizmirsuši, ka sirds mums nenoveco, tikai prāts, tādēļ vienmēr vajag jauties savām jūtām un mazāk domāt par katu sīkumu. Bērnība - visskaistākais dzīves periods.

Ar ko tev atšķiras eksistēšana no dzīvošanas?

Eksistēšana nozīmē minimālie apstākļi priekš izdzīvošanas. Dzīvošana ir tad, kad tu esi laimīgs. Ja 2 cilvēkiem liks dzīvot vienādos apstākļos, tad, iespējams, viens dzīvos, bet otrs izdzīvos, jo katram cilvēkam standarti ir atšķirīgi.

Ja jau mēs mācāmies no kļūdām, tad kāpēc mēs tik joti baidāmies tās pieļaut?

Mēs nebaidāmies no kļūdām, bet no to sekām. Mums nepatīk neiekļauties, nepatīk pievilt

citus. Kad kļūdies, no apkārtējiem var sagaidīt tādus teicienus : "Nu kā tu tā?" "Mēs taču uz tevi palāvāmies." u.t.t.. Īstenībā sekas nekad nav tik drausmīgas, cik mēs tās paši sev prātā uzaudzējam. Bet arī bailes ir tikai tava izvēle. Bailes nepastāv, tās ir tikai tavas iztēles produkts. Bīstamība ir reāls fakts bet bailes nē. Mēs vienmēr baidāmies no tā, kā nav.

Mark, ko tu darītu citādāk, ja zinātu, ka neviens tevi nenosoda?

Nedomāju, ka kaut kas radikāli mainītos. Varbūt nelielas paražas mainītos, bet kopumā, man svarīgs ir tikai tuvo cilvēku viedoklis par mani, daudz mazāk- visu pārējo.

Strauji tuvojas angļu valodas eksāmens.

Kādu padomu tu dosi sev un saviem burvīgajiem klassesbiedriem?

Novēlu viņiem tikai vienu lietu - neuztraukties. Zināšanas viņiem visiem ir un apnēmība, un drosme, un griba. Vienīgā lieta, kas var viņus ietekmēt ir bailes, ka nenokārtos eksāmenu pietiekami labi. Es jau iepriekš teicu, ka bailes ir tikai iztēles blakusprodukts. Nevajag baidīties un jābūt pārliecinātam, ka sasniegsi savu vēlamo rezultātu.

*Šai skolā esи pavadijis neaizmirstamus, skaistus gadus. Tu esи viens no retajiem, kas teica, ka skolotāji mūsu skolā lieliski dara savu darbu, taču ne vienmēr tiek novērtēti. Varbūt tas izklausīsies tagad pēc 'fishing for a compliment', bet tomēr pajautāšu - **ko mēs paliekošu esam tev iemācījuši? Ar kādā atmiņām tu aiziesi lielajā dzīvē?***

Jūs man iemācījāt, ka vienmēr jābūt aktīvam un jācīnās par savu vietu un savām idejām. Ja kaut ko gribi, tad ir par to jācīnās, vienmēr jāpiedalās visur. Nevaru teikt, ka

labi šo esmu apguvis, jo visur nepiedalos, bet, kopš Jūs sākāt mums mācīt, es daudz vairāk esmu vis kaut kur piedalījies. Pirms vidusskolas man ļoti nepatika kaut kur iesaistīties, arī tagad nevaru teikt, ka man baigi kaut kur patīk iesaistīties, bet es esmu sapratis, ka, jo vairāk kaut kur cilvēks piedalās, jo vieglāk saprast, kas patīk un kas nē.

Novērtēju arī to, ka mūsu skolā skolotāji ir jautri, ar viņiem var pajokot un tāda sajūta, ka skolotājs ir tavs draugs, kā arī jābūt. Zinu, ka citās skolās skolotāji ļoti oficiāli māca, man šķiet, ka skolēnam labāk ir tad, ja skolotājs ar skolnieku ir "uz viena viļņa"

Mark, liels paldies par šo aizraujošo sarunu!

INTERVĒJA ZAIGA STRELĒVIČĀ

KOMANDA

SKOLOTĀJS, KONSULTANTS:

Zaiga Strelēviča

KORESPONDENTI:

Ieva Bērziņa

Jana Matule

Baiba Birzniece

Gustavs Einis

Enija Palubinska

DATORGRAFIKA:

Jana Matule